

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Tilupuluh Tilu

Jeff Pippenger

2026-01-21

Nomor Tilu Puluh Tilu

Dina hukum Minggu, saratus opat puluh opat rébu sacara profétis papanggih jeung para pagawe jam ka-sabelas. Saratus opat puluh opat rébu geus diségel, sarta tuluy maranéhna nyaur ka jalma réa anu agung supaya kaluar ti Babul jeung nangtung babarengan jeung maranéhna pikeun Sabat poé katujuh. Pangadilan pikeun imah Allah réngsé dina hukum Minggu, tuluy pangadilan ngalih ka bangsa-bangsa lain, nyaéta jalma réa anu agung—domba Allah nu séjén. Wahyu tujuh ngenalkeun duanana golongan, sarta dina segel kalima para syuhada ti Jaman Poék nanya, “dugi ka iraha,” nepi ka Allah ngahakiman kakawasaan kapausan ku sabab kasaksian syahid maranéhna? Maranéhna dipapatahan supaya ngaso di kubur maranéhna nepi ka kabentuk golongan kadua syuhada tina panganiayaan kapausan, sarta maranéhna dipasih jubah bodas. Jalma réa anu agung dina Wahyu pasal tujuh maké jubah bodas, sabab maranéhna ngawakilan golongan kadua syuhada kapausan dina krisis hukum Minggu anu geura datang. Wahyu tujuh jeung segel kalima nyangkem dua golongan ieu, kitu deui jamaah Smirna jeung Filadelfia. Smirna ngawakilan para syuhada tina pancuran getih kapausan anu panungtungan, sarta Filadelfia saratus opat puluh opat rébu.

Petrus aya dina jam katilu di Kaisarea Filipi, sarta sanggeus “genep poé,” lain genep jam, anjeunna bakal aya di tapel wates hukum Minggu, nyaéta jam kasalapan.

Sanggeus genep poé, Yesus nyandak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes dulurna, tuluy mawa maranéhna naék ka hiji gunung anu luhur, nyorangan. Di dinya Anjeunna robah rupa di hareupeun maranéhna: beungeut-Na hérang saperti panonpoé, jeung pakean-Na bodas saperti cahaya. Jeung, behold, ka maranéhna nembongan Musa jeung Elias keur nyarita jeung Anjeunna. Mateus 17:1–3.

Dina mangsa hukum Minggu, saratus opat puluh opat rébu sacara profétis patepang jeung riungan anu gedé. Elia ngawakilan saratus opat puluh opat rébu anu henteu ngaraosan maot, sarta Musa ngawakilan jalma-jalma anu paéh dina Gusti. Maranéhna keur nangtung babarengan jeung Kristus dina mangsa hukum Minggu, nyaéta tempat Kristus ngurapi karajaan kamulyaan-Na sakumaha Anjeunna netepkeun karajaan kurnia-Na dina salib. Lamun anjeun masih kénéh ngulik logika anu keur kami netelakeun patalina jeung periode genep jam ti jam katilu nepi ka jam kasalapan, mangka perlu ningali hiji hal anu mangrupa ilustrasi anu kacida istimewa.

Jam katilu di Caesarea Philippi téh mangrupa alfa tina omega jam kasalapan di Caesarea Maritima. Kuring keur nandaan yén lain genep jam, tapi genep poé ti harita, Petrus aya di Gunung Transfigurasi, anu ogé ngagambarkeun sajarah nu puncakna nepi ka undang-undang Minggu, nyaéta jam kasalapan. Mangsa genep poé éta sajajar jeung mangsa genep jam, tapi ngan saukur minangka hiji fraktal tina Caesarea ka Caesarea. Anu kacida istimewa nyaéta yén fénoména ieu,

nyaéta ayana fraktal tina sajarah di jero sajarah mangsa genep jam, téh persis kajadian nalika anjeun mertimbangkeun usum Pentakosta. Genep jam ti pupusna Kristus nepi ka Pentakosta téh mangrupa fraktal tina mangsa ti salib nepi ka taun 34 M, nalika minggu suci réngsé sarta Injil indit ka bangsa-bangsa séjén.

“Ayeuna kasombongan jeung sirik nutup panto ngalawan kana cahaya. Lamun beja-beja anu dibawa ku para pangangon jeung jalma-jalma wijaksana téh dipihormat minangka bebeneran, éta bakal nempatkeun para imam jeung rabi dina kaayaan anu pohara matak teu dipikahayang, ku ngabuktikeun palsuna pangakuan maranéhna yén maranéhna téh juru ngécéskeun bebeneran Allah. Guru-guru anu sarjana ieu henteu daék nurunkeun diri pikeun diajar ti jalma-jalma anu ku maranéhna disebut kapir. Ceuk maranéhna, moal mungkin Allah parantos ngaliwat ka maranéhna, tuluy nyampeurkeun pangandika ka para pangangon anu bodo atawa ka bangsa-bangsa sanés anu teu disunat. Maranéhna mutuskeun pikeun némbongkeun hinaanana kana laporan-laporan anu keur ngagerakkeun Raja Herodes jeung sakumna Yerusalem. Maranéhna ogé henteu daék indit ka Bétléhém pikeun ningali naha ieu sagala hal téh enya kitu. Jeung maranéhna ngarahkeun rahayat supaya nganggep yén minat ka Yesus téh ngan saukur kagumbiraan fanatik. Ti dieu mimiti panolakan ka Kristus ku para imam jeung rabi. Ti titik ieu kasombongan jeung kakukuhan maranéhna tumuwuh jadi kabencian anu netep ka Jurusalamet. Nalika Allah keur muka panto pikeun bangsa-bangsa sanés, para pamingpin Yahudi malah keur nutup panto pikeun dirina sorangan.” *The Desire of Ages*, 62.

Di tengah minggu anu suci, Kristus disalib. Tilu satengah taun ti harita, Stépanus dirajam ku batu sarta Kornelius nyaur Petrus. Tilu satengah taun sanggeus salib, mangsa kasempetan anugerah pikeun Israél baheula geus lekasan sagemblengna. Tuluy Stépanus neuteup ka sawarga sarta ningali Kristus nangtung, anu mangrupikeun lambang panutupan mangsa kasempetan anugerah dina Daniel dua welas ayat hiji. Panto nutup pikeun Israél baheula sarta muka pikeun bangsa-bangsa séjén.

Dina mangsa ti pupusna Kristus dina jam kasalapan nepi ka pupusna Stéfanus jeung panggerona Petrus dina jam kasalapan, Kornélius jeung Stéfanus téh dua saksi yén sarébu dua ratus genep puluh poé nubuat geus kacumponan. Ti jam kasalapan pupus nepi ka jam kasalapan pupus, éta nya éta 1.260 poé nubuat. Ti jam kasalapan pupus nepi ka jam kasalapan Pentakosta nandeskeun hiji fraktal tina 1.260 poé, dina rentang lima puluh dua poé.

Fraktal anu mangrupa usum Pentakosta aya dina awal 1.260 poé éta, sarta dina tungtung poé-poé éta Petrus sacara nubuat ditempatkeun boh dina jam katilu boh dina jam kasalapan di Kaisarea. Dua Kaisarea éta ngagambarkeun alfa jeung omega tina hiji mangsa genep jam anu sifatna nubuat. Dina jero mangsa genep jam anu sifatna nubuat tina dua Kaisarea éta, Petrus ngalakonan perjalanan salila genep poé sarta nepi ka Gunung Transfigurasi. Gunung éta ngagambarkeun pamaséan anu ngahontal puncakna dina hukum Minggu, nyaéta tempat garéja nu unggul diangkat luhur ngaleuwihan sakabéh gunung. Genep poé éta ngagambarkeun mangsa genep jam ti Kaisarea ka Kaisarea sarta mangrupa hiji fraktal di jero éta mangsa, sakumaha usum Pentakosta mangrupa hiji fraktal dina awal mangsa suci anu sarua éta.

Fraktal anu mimiti téh mangrupa panggenepan pésta-pésta Musim Semi anu pakait jeung usum Pentakosta. Fraktal anu panungtung, ti Kaisarea Filipi nepi ka Gunung Pangalihan Rupa, ogé ku cara nubuat téh kabeungkeut babarengan jeung minggu suci. Di Gunung éta, Rama ngandika, sakumaha Anjeunna geus ngandika dina baptisan Kristus, jeung sakumaha Anjeunna bakal ngandika deui pas méméh salib. Rama ngandika kalawan sora anu kadéngé tilu kali ti mimiti minggu suci nepi ka salib. Sakali dina waktu baptisan, tuluy di Gunung Pangalihan Rupa, tuluy Anjeunna ngandika dina kalangkang salib anu keur ngadeukeutan.

Salib téh mangrupa omega tina 1.260 poé anu dimimitian dina waktos baptisan-Na. Baptisan jeung salib téh mangrupa waymark anu tangtu tina minggu suci dina Daniel salapan, ku kituna Gunung Transfigurasi kawanoh minangka bagian tina minggu suci. Upama waymark kahiji jeung panungtung ngalaksanakeun minuhan nubuat minggu suci, mangka waymark tengah, ku kabutuhan nubuat, kudu ngalakukeun hal anu sarua.

Baptisan teh malaikat kahiji; Gunung Transfigurasi teh nu kadua, jeung salib teh nu katilu. Di Gunung éta, Allah nandakeun Musa jeung Elia minangka pananda jalan tina garéja sésa. Larapna di hijikeun ku lambang tilu-rangkep Petrus, Yakobus, jeung Yohanes. Aya tilu kali Isa nyandak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes sareng Anjeunna. Kahiji kalina nyaéta dina hudangna putri Yairus, nu kadua nyaéta Transfigurasi, jeung nu katilu nyaéta Getsemani. Kahiji kalina Petrus, Yakobus, jeung Yohanes nyaksian hiji parawan umur dua welas taun anu dihudangkeun deui.

Sarta kajadian, waktu Yesus mulang, rahayat narima ka Mantenna kalawan suka cita, sabab maranéhna kabéh keur ngadagoan ka Mantenna. Jeung, lah, datang saurang lalaki ngaranna Yairus, anjeunna hiji kapala sinagoga; tuluy anjeunna sujud di suku Yesus, sarta nyuhunkeun pisan supaya Mantenna kersa sumping ka imahna. Sabab anjeunna boga anak awéwé tunggal, umurna kira-kira dua belas taun, sarta éta budak keur nyanghareupan pati. Tapi waktu Mantenna angkat, jalma réa ngarubung ka Mantenna. Lukas 8:40–42.

Ngaran Yairus hartina “nu méré pencerahan” jeung “jadi caang tur mulya.” Tina tilu kali nalika Petrus, Yakobus, jeung Yohanes sacara husus janten tamu Kristus, ieu nya éta kahiji kalina, sarta Yairus ngagambarkeun malaikat kahiji anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na. Parawan anu umurna dua welas taun ngagambarkeun para parawan anu baris dihudangkeun deui jadi saratus opat puluh opat rébu. Kristus sumping ka imah putri parawan éta sanggeus patepang-Na jeung saurang awéwé anu geus gering ngaluarkeun getih salila dua welas taun.

Jeung aya hiji awéwé anu geus dua belas taun kakeunaan panyakit ngaluarkeun getih, anu geus ngabelanjakeun sakabéh pangupa jiwana ka tabib-tabib, tapi ku saurang ogé teu bisa diubaran, datang ti tukangeun Anjeunna, tuluy nyabak kana juru pakeanana; sarta harita kénéh geutahna eureun ngocor. Lukas 8:43, 44.

Aya hiji parawan yuswa dua welas taun dipikawanoh, tuluy dina ayat salajengna dipikawanoh ogé hiji awéwé anu geus kakurangan ku panyakit ngaluarkeun getih salila dua welas taun. Awéwé éta ngalaman panyakit ngaluarkeun getih sapanjang hirup éta parawan. Yesus rék ngalangkungan awéwé anu kakurangan ku panyakit ngaluarkeun getih, sangkan nepi ka putri parawan éta. Awéwé éta ngalambangkeun amanat malaikat kahiji sakumaha dilambangkeun ku amanat ka Laodicea.

Kristus rék ngahudangkeun deui sarta ngahirupkeun deui éta parawan, sedengkeun awéwé nu gering, awéwé Laodicea, masih boga kasempetan sakeudeung deui pikeun nyabak Kaallahan. Hiji anak ngalambangkeun generasi panungtungan, sarta Yesus keur ngalangkungan hiji awéwé nu gering, Laodicea, pikeun ngahirupkeun éta parawan dina poé-poé panungtungan. Nalika éta parawan dihudangkeun deui, awéwé éta geus boh cageur boh kaliwatan.

Salah sahiji ciri malaikat anu kahiji nyaéta sieun, sarta aya dua rupa sieun.

Nalika Anjeunna keur nyarios kénéh, datang saurang ti imah kapala sinagoga, saur anjeunna ka anjeunna, “Anaking geus pupus; ulah nyusahkeun deui ka Guru.” Tapi nalika Yesus ngadangu éta, Anjeunna ngawaler ka anjeunna, saur-Na, “Ulah sieun; percaya wungkul, sarta manehna bakal dipulihkeun.” Lukas 8:49, 50.

Tuluy Pétrus, Yakobus, jeung Yohanes asup ka jero kamar tempat kabangkitan, anu dilambangkeun ku baptisan Kristus, ngawakilan pangkuatan malaikat kahiji jeung katilu. Gunung Pangrobahan Rupa téh mangrupa kadua kalina Pétrus, Yakobus, jeung Yohanes jadi saksi. Gunung Pangrobahan Rupa téh nya éta malaikat kadua, sarta nalika Kristus mawa murid-murid nu sarua ka Getsemani, éta ngawakilan malaikat katilu. Dina léngkah kadua, di Gunung Pangrobahan Rupa aya hiji “panggedéan ganda,” sabab tanda jalan Gunung éta aya di tengah tina tilu kali Rama nyarios. Nu kahiji nyaéta dina waktu baptisan-Na, anu saluyu jeung kabangkitan parawan umur dua welas taun, nu kadua nyaéta Gunung éta, sarta nu katilu nyaéta pas saméméh salib. Tilu kali Rama nyarios jeung tilu kali tilu murid éta indit nyorangan jeung Yesus téh silih kait ku kanyataan yén tanda jalan kadua dina unggal garis nyaéta Gunung Pangrobahan Rupa.

Jeung nalika Anjeunna sumping ka jero imah, Anjeunna henteu ngidinan saurang ogé asup, iwal ti Petrus, Yakobus, jeung Yohanes, sarta bapa jeung indung budak awéwé éta. Jeung sakabéh jalma nangis sarta meratapi dirina; tapi Anjeunna ngandika, “Ulah ceurik; manéhna henteu paéh, ngan keur saré.” Jeung maranéhna seuri ngahina ka Anjeunna, lantaran maranéhna nyaho yén manéhna geus paéh. Jeung Anjeunna ngusir maranéhna kabéh ka luar, tuluy nyekel leungeunna, sarta nyaur, saur-Na, “Budak awéwé, hudang.” Jeung rohna balik deui, sarta manéhna geuwat hudang; tuluy Anjeunna maréntahkeun supaya dipasihan dahareun. Jeung kolotna kacida héranna; tapi Anjeunna maréntahkeun ka maranéhna supaya ulah nyaritakeun ka saha waé naon anu geus kajadian. Lukas 8:51–56.

Petrus, Yakobus, sareng Yohanes nyaksian malaikat anu kahiji dina kabangkitan parawan, anu parantos saré, saperti Lasarus. Nalika anjeunna hudang, anjeunna geuwat gugah sarta dipaparin tuangeun. Nalika Elia sareng Musa dihudangkeun dina Wahyu sabelas, maranéhna geuwat nangtung, teras Roh Suci dituangkeun tanpa ukuran, ngagambarkeun tuangeun parawan. Gunung Transfigurasi lumangsung genep poé sanggeus Kaisarea Filipi, iwal nalika Lukas nyatet kajadian-kajadian éta.

Kira-kira dalapan poé sanggeus pangandika éta, Mantenna nyandak Petrus, Yohanes, jeung Yakobus, tuluy naék ka hiji gunung pikeun neneda. Jeung nalika Mantenna keur neneda, rupa pameunteuna robah, sarta papakéan-Na jadi bodas ngagenclang. Jeung, behold, aya dua urang lalaki keur ngawangkong jeung Mantenna, nyaéta Musa jeung Elias. Lukas 9:28–30.

Matéus jeung Markus duanana nyebut kalayan écés, “sanggeus genep poé,” sedengkeun Lukas nyebut “kira-kira” dalapan poé. Para panulis Alkitab ngagunakeun dua cara ngitung waktu; nu hiji disebut inklusif jeung nu hiji deui éksklusif. Dina paningal kahiji, ieu sigana kawas aya pasalingsingan, tapi kanyataan yén Lukas nyebut “kira-kira” nandakeun yén anjeunna keur nyarita dina itungan inklusif, sedengkeun waktu Matéus jeung Markus nyebut, “sanggeus genep poé,” maranéhna nandakeun yén maranéhna ngitung poé-poé lengkep, lain poé anu ngamimitian mangsa dalapan poé éta, atawa poé anu mungkas mangsa dalapan poé éta. Bédana éta ngahasilkeun dua lambang angka pikeun mangsa anu sarua; nu hiji nyaéta angka dalapan, jeung nu hiji deui nyaéta genep poé.

Naon anu ditetepkeun ku dua kasaksian ngeunaan jangka waktu genep atawa dalapan poé ti Kaisarea Pilipi jeung Gunung Transfigurasi nyaéta kieu: dina mangsa Kristus nyélaan saratus opat puluh opat rébu, angka dalapan ngawakilan dalapan jiwa anu aya dina Bahtera Nuh, sedengkeun angka genep ngawakilan gereja kagenep, nyaéta Filadelfia, anu dipiwarang bakal jadi gereja anu kadalapan, nyaéta anu asalna tina anu tujuh. Maranéhna dirobah jadi anu kadalapan dina waktu pemuliaan Musa, Elia, jeung Kristus. Pemuliaan di gunung ogé ditandakeun ku perlambang pemuliaan di gunung dina sajarah Musa.

Nalika Musa naék ka gunung, anjeunna mawa tujuh puluh kokolot jeung Yosua babarengan jeung anjeunna.

Geus Musa, Harun, Nadab, jeung Abihu, kitu deui tujuh puluh kokolot Israil. Maranéhna ningali Allahna Israil; sarta di handapeun sampéanna aya anu saolah-olah karya batu nilam anu dipasang rata, jeung saolah-olah raga langit dina kajembarannana anu beresih. Jeung ka para bangsawan urang Israil Mantenna henteu ngaleungeunkeun panangan-Na; maranéhna ogé ningali Allah, tuluy dahar jeung nginum. Sarta PANGERAN ngandika ka Musa, “Naék ka Kami ka gunung, sarta cicing di dinya; jeung Kami bakal maparin ka maneh papan-papan batu, jeung hukum, jeung parentah-parentah anu geus ku Kami ditulis, supaya ku maneh diajarkeun ka maranéhna.”

Tuluy Musa gugah, jeung Yosua, palayanna; tuluy Musa naék ka gunung Allah. Saur anjeunna ka para kokolot, “Antosan heula di dieu pikeun kami, nepi ka kami datang deui ka maranéh; jeung, tingali, Harun jeung Hur aya bareng jeung maranéh: lamun aya jalma boga perkara anu kudu diurus, sing datang ka maranéhna.”

Tuluy Musa naék ka gunung, sarta gunung téh katutupan ku méga. Kamulyaan PANGERAN nyicingan Gunung Sinai, sarta méga nutupan éta genep poé lilana; dina poé katujuh Anjeunna nyaur ka Musa ti tengah-tengah méga. Ari pintonan kamulyaan PANGERAN téh siga seuneu nu ngaduruk dina puncak gunung, dina paningal urang Israil. Tuluy Musa lebet ka tengah-tengah méga, sarta naék ka gunung; jeung Musa aya di gunung opat puluh poé opat puluh peuting. Exodus 24:9–18.

Pesen malaikat kahiji nya éta hudangna putri Yairus, saajar jeung baptisan Kristus. Tuluy genep poé sanggeusna, datang Gunung Transfigurasi anu mangrupa malaikat kadua, anu nuntun ka salib, anu mangrupa malaikat katilu. Salaku malaikat kadua, Gunung éta miboga kasaksian ganda, dina

harti yén pangandika Rama di Gunung éta ngahubung jeung garis kadua tina tilu éta. Tiluna waktos nalika Petrus, Yakobus, jeung Yohanes jadi tamu anu éksklusif keur Kristus, jeung tiluna waktos nalika Rama ngandika, duanana nandakeun manifestasi kadua tina sora Rama; jeung waktos kadua Yesus nyandak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes nya éta di Gunung Transfigurasi. Waymark kadua, nya éta Gunung, miboga kasaksian ganda tina sora Rama jeung tilu murid éta, sabab pesen kadua salawasna nandakeun hiji “penggandaan.”

Mangsa genep jam antara kurban soré jeung kurban isuk, anu dilambangkeun ku genep poé dina Mateus jeung Markus ti Caesarea Filipi nepi ka Gunung, ogé dilambangkeun ku genep poé Musa, nepi ka anjeunna disaur asup kana mega dina poé katujuh.

Garis éta dimimitian ku mangsa nungguan malaikat kadua, sakumaha Musa maréntahkeun ka tujuh puluh kokolot supaya “nungguan” nepi ka anjeunna mulang. Genep poé anu kahiji dina garis éta dipisahkeun, tapi tetep mangrupa bagian tina sakabéh 46 poé. Genep poé éta mangrupa hiji mangsa anu ngantarkeun ka ujian katilu, anu dilambangkeun ku opat puluh poé. Opat puluh genep poé éta ngalambangkeun Bait Suci; genep poé éta nyaéta genep jam ti pupusna Kristus nepi ka Pentakosta, genep jam ti panyaliban-Na nepi ka pupusna-Na, genep jam ti Kaisarea ka Kaisarea, jeung genep jam Petrus di rohangan luhur nepi ka Bait Suci. Musa keur narima Hukum tina perjangjian, sarta meunang pituduh ngeunaan kumaha ngadegkeun Bait Suci. Sanajan Kitab Suci nyebutkeun yén teu aya saurang ogé anu geus ningali Allah, para kokolot “ningali Allah Israil.” Pangmulya Allah di gunung bareng Musa jeung para kokolot ngalambangkeun pangmulya dina Gunung Robah Rupa. Duanana ngamuat mangsa genep poé. Garis Musa ngawengku mangsa nungguan malaikat kadua jeung sakabéh opat puluh genep poé anu ngalambangkeun Bait Suci. Opat puluh poé nalika anjeunna narima hukum ngalambangkeun panyegelan.

Petrus aya di Kaisarea Pilipi dina jam katilu, dina lalampahanana ka Kaisarea Maritima dina jam kasalapan, sarta dina genep nepi ka dalapan poé anjeunna aya di Gunung éta, cicing jeung tujuh puluh kokolotna Musa nalika anjeunna ningali hiji tetenjoan ngeunaan Gusti anu dipaparin kamulyaan, sakumaha Daniel ogé ningali dina pasal sapuluh. Daniel ningali Gusti padeukeut hareupeun, sakumaha ogé Gideon jeung tujuh puluh kokolot éta. Gunung Pangrobahan Rupa téh tempat gerakan Laodikia tina saratus opat puluh opat rébu dirobah jadi gerakan Piladelfia tina saratus opat puluh opat rébu. Maranéhna jadi gereja ka dalapan anu nyaéta gereja ka genep, ku kituna urang ningali genep poé jeung dalapan poé.

Genep jam ti panyaliban nepi ka pupusna Anjeunna, genep jam Pentakosta, genep jam ti Kaesarea ka Kaesarea, genep poé nepi ka Gunung Panyalindungan Kamulyaan, jeung genep poé Musa anu nganteur kana opat puluh poé téh mangrupa garis anu sarua. Di antara Kaesarea Filipi, nyaéta Panium, jeung hukum Minggu, saratus opat puluh opat rébu disegel. Panyegelan éta nimbulkeun hiji pamisahan.

Jeung kuring, Daniel, nyalira anu ningali éta tetempoan; sabab jalma-jalma anu babarengan jeung kuring henteu ningali éta tetempoan; tapi hiji ngageter anu kacida gedéna tumiba ka maranéhna, nepi ka maranéhna lumpat nyumputkeun dirina. Daniel 10:7.

Musa misah ti para kokolot waktu manéhna nyebut, “Antosan maraneh di dieu pikeun kami, nepi ka kami datang deui ka maraneh.” Musa misah ti tujuh puluh dina mangsa antosan, jeung tujuh puluh minggu ngalambangkeun mangsa pangudagan pikeun umat perjangjian baheula. Nalika minggu ka tujuh puluh réngsé, sarta minggu ka tujuh puluh éta nya éta minggu suci nalika Kristus negeskeun perjangjian ka loba jalma, harita Kristus sapinuhna misah ti umat perjangjian baheula. Mangsa nalika umat perjangjian baheula tiasa ngabéréskeun perkara getihna, anu pikeun maranéhna hartina percaya yén maranéhna disalametkeun ku getih Ibrahim, geus béak, sarta parawan nu umurna dua belas taun dihudangkeun deui pikeun ngaladénan. Sanggeus mangsa antosan dimimitian, Musa nampa hukum perjangjian, jeung pituduh pikeun ngadegkeun Bait Allah.

Nalika Petrus, Yakobus, jeung Yohanes aya di Gunung, panyégélan umat Allah, sarta pangangkatan maranéhna saterusna jadi hiji panji, ngalambangkeun eta umat perjangjian minangka Bait Allah ti saratus opat puluh opat rébu. Para pagawe jam ka-sebelas tuluy dihijikeun kana bait eta.

Kieu timbalan PANGERAN, “Sing jaga kaadilan, jeung lampahkeun kabeneran; sabab kasalmetan Kami geus deukeut baris sumping, jeung kaadilan Kami baris diungkabkeun. Bagja jalma anu ngalampahkeun ieu, jeung anak manusa anu pageuh nyepeng kana éta; anu ngajaga poe Sabat sangkan teu najiskeun éta, jeung ngajaga leungeunna tina ngalampahkeun sagala kajahatan. Ulah anak urang asing anu geus ngahijikeun dirina ka PANGERAN nyarita kieu, ‘PANGERAN enya-nya geus misahkeun kuring tina umat-Na’; ulah deui jalma kebiri nyebut, ‘Tingali, kuring ieu tangkal garing.’ Sabab kieu timbalan PANGERAN ka jalma-jalma kebiri anu ngajaga poe-poe Sabat Kami, anu milih perkara-perkara anu matak kersa ka Kami, sarta anu pageuh nyepeng perjangjian Kami: Ka maranehna ku Kami baris dipaparin di jero bumi Kami jeung di jero tembok-tembok Kami hiji tempat jeung hiji ngaran anu leuwih hade ti batan anak-anak lalaki jeung anak-anak awewe; Kami bakal mere ka maranehna ngaran anu langgeng, anu moal dipupus. Kitu deui anak-anak urang asing anu ngahijikeun dirina ka PANGERAN, pikeun ngawula ka Mantenna, jeung pikeun nyaah ka ngaran PANGERAN, supaya jadi abdi-abdi-Na, unggal-unggal anu ngajaga poe Sabat sangkan teu najiskeun éta, jeung anu pageuh nyepeng perjangjian Kami; maranehna oge ku Kami baris dibawa ka gunung suci Kami, sarta dijadikeun bungah di jero bumi doa Kami; kurban beuleuman maranehna jeung kurban-kurban maranehna bakal katarima dina altar Kami; sabab bumi Kami bakal disebut bumi doa pikeun sakabeh bangsa.”

Gusti ALLAH anu ngumpulkeun jalma-jalma buangan ti Israil ngandika, “Kénéh Kami bakal ngumpulkeun nu lian deui ka anjeunna, salian ti maranéhna anu geus dikumpulkeun ka anjeunna.” Yesaya 56:1–8.

Petrus, Yakobus, jeung Yohanes, kitu deui Musa, ngawakilan “jalma-jalma buangan Israil,” anu dipiceun ku dulur-dulurna anu mikabenci ka maranéhna.

Kieu timbalan PANGERAN, Langit teh tahta Kami, jeung bumi teh tumpakan suku Kami; ari imah nu ku maraneh rek diwangun pikeun Kami teh nu mana? jeung di mana tempat pangreureuhan Kami?

Sabab sagala eta geus dijieun ku panangan Kami, sarta ku kituna sagala eta jadi aya, saur PANGERAN; nanging ka ieu jelema Kami bakal neutep, nya ka anu miskin jeung remuk haténa, sarta ngageter kana pangandika Kami. Anu meuncit sapi, sarua jeung lamun maehan jelema; anu ngurbankeun domba, sarua jeung lamun motong beuheung anjing; anu ngahaturkeun kurban sajian, sarua jeung lamun ngahaturkeun getih babi; anu ngaduruk menyan, sarua jeung lamun muji brahala. Enya, maranéhna geus milih jalan-jalan maranéhna sorangan, jeung jiwana resep kana kalakuan-kalakuan maranéhna anu pikakeuheuleun. Kami ogé bakal milih kasasaran maranéhna, sarta bakal ngadatangkeun ka maranéhna hal-hal anu dipikasieun ku maranéhna; sabab waktu Kami nyaur, euweuh anu ngajawab; waktu Kami nyarita, maranéhna henteu ngadenge; tapi maranéhna ngalakonan kajahatan di payuneun panon Kami, sarta milih anu henteu dipikaresep ku Kami.

Dangukeun pangandika PANGERAN, eh maraneh anu ngageter ku pangandika-Na; dulur-dulur maraneh anu ngabencian maraneh, anu ngusir maraneh ku sabab ngaran Kami, maranehna nyebut, “Mugia PANGERAN dipaparin kamulyaan”; tapi Anjeunna bakal nembongan pikeun kabungahan maraneh, sarta maranehna bakal meunang kaéra. Yesaya 66:1–5.

Kecap “kabungah” kapanggih sababaraha kali dina Kitab Suci, kitu deui kecap “éra.” Dina kontéks amanat Petrus tina kitab Yoél, éra sabalikna jeung kabungah téh mangrupikeun hiji paralél, saperti nu wijaksana jeung nu bodo, atawa gandum jeung jukut liar. Éra jeung kabungah ngagambarkeun, dina kontéks Yoél, maranéhanana anu miboga minyak, atawa amanat hujan ahir, sabalikna jeung maranéhanana anu henteu miboga. Ngan lamun anjeun ningali rinci ieu, anjeun bisa ngahontal harti anu leuwih jero tina, “Dulur-dulur maranéh anu ngabencian ka maranéh, anu miceun maranéh ku sabab ngaran Kami.” Dulur-dulur éta téh nyaéta jalma-jalma anu dina Spalding and Magan, kaca kahiji jeung kadua, disebut “Adventis nominal, saperti Yudas,” anu bakal “ngahianat kami ka urang Katolik,” “sabab maranéhna ngabencian kami ku lantaran poé Sabat, sabab maranéhna teu bisa ngabantah éta.” Dulur-dulur maranéh anu ngabencian ka maranéh, miceun maranéh ku sabab amanat ngeunaan Sabatna tanah, Musa tujuh kali, anu teu bisa dibantah. Maksudna di dieu nyaéta yén maranéh dipiceun ku sabab hiji pasualan doktrinal, hiji perdebatan, sakumaha ku Yesaya disebutna, sarta perdebatan doktrinal éta téh amanat hujan ahir.

Yoél nyebut éta pesen “anggur anyar,” sarta lamun anjeun boga éta pesen, anjeun boga kabungahan. Lamun anjeun henteu miboga éta, anjeun hudang sakumaha para nu mabok dina kitab Yoél hudang, pikeun manggihan yén anggur anyar geus dipiceun tina sungut anjeun. Dina éta waktu anjeun sacara nabi “éra.” Golongan anu miboga minyak, miboga kabungahan, jeung golongan anu henteu miboga minyak téh éra. Minyak ogé mangrupa anggur anyar, sarta éta pakait jeung kabungahan. Ku sabab kitu Yesaya nyebut, “Dengekeun pangandika PANGERAN.” Hiji golongan milih ngadéngé, sedengkeun nu séjén henteu nguping kana sora tarompet. Yesaya sacara husus nangtukeun golongan anu ngadéngé, nalika anjeunna nyebut, “maraneh anu ngageter kana pangandika-Na.” PANGERAN ngumpulkeun jalma-jalma anu geus dipiceun ku sabab pesen anu sumping dina 9/11, sarta dina hukum Minggu, Anjeunna ngumpulkeun para sida-sida dina kitab Yesaya, anu digambarkeun minangka tatangkalan garing. Lamun maranéhna nyekel pageuh kana perjangjian, maranéhna moal deui dipisahkeun ti gunung suci Allah.

Hiji sida atawa tangkal garing ngalambangkeun maot. Hiji sida teu bisa ngahasilkeun turunan, jeung tangkal garing teu miboga kahirupan. Jangji éta nyaéta yén lamun bangsa-bangsa séjén éta, atawa para pagawe jam ka-sabelas, narima perjangjian anu dilambangkeun ku poé Sabat, maranéhna bakal boga putra-putri. Mimitina Anjeunna ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israél, tuluy ngangkat jalma-jalma buangan éta jadi hiji panji, teras ngumpulkeun domba-domba-Na anu séjén. Pangumpulan kahiji jeung kadua ngalambangkeun mangsa ti 9/11 nepi ka hukum Minggu nalika Roh Suci keur nyiramkeun, sarta ogé mangsa ti hukum Minggu nepi ka Mikaél nangtung sarta hujan panungtungan dicurahkeun tanpa ukuran. Dina duanana mangsa éta hujan panungtungan téh mangrupa hiji amanat, anu lamun anjeun miboga éta, mawa kabagjaan, jeung lamun anjeun henteu miboga éta, mawa kaéra.

Kitab Mateus kabagi jadi tilu jalur, nu ngagambarkeun tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Unggal tina tilu jalur éta ogé ngandung fraktal tina tilu malaikat. Jalur kadua ti pasalABELAS nepi ka pasal dua puluh dua téh mangrupa puseur, sabab éta téh malaikat kadua, anu diperenahkeun di antara malaikat kahiji jeung katilu. Kitab Mateus sorangan mangrupa hiji jalur puseur, lamun urang mertimbangkeun pasalABELAS nepi ka dua puluh dua dina kontéks pasal-pasal perjangjian dina Kajadian jeung Wahyu.

Puseur tina dua belas pasal perjangjian nyaéta milik Mateus, jeung larik puseur tina tilu larik Mateus kapanggih dina dua belas pasal anu sarua. Puseur tina dua belas pasal éta nyaéta pamaséan meterai ka saratus opat puluh opat rébu. Titik puseur éta diwakilan ku tilu ayat, anu saajar jeung tilu ayat puseur tina dua belas pasal perjangjian dina Kajadian jeung Wahyu.

Petrus mangrupa titik puseur tina titik puseur tina titik puseur, sarta anjeunna ngawakilan pangantén Kristen anu kahiji jeung anu pamungkas. Éta téh tandatangan Alpha jeung Omega. Palmoni ogé nempatkeun tandatangan-Na kana robahna ngaran Petrus, nalika Anjeunna ngarancang enigma tina ngaran Petrus dina basa Inggris. Yesus nyarios ka Petrus dina basa Ibrani, sarta paguneman éta kacatet dina basa Yunani tuluy sanggeusna dialihkeun kana basa Inggris. Dina basa Inggris, Palmoni masihan ngaran ka Petrus ku ngagunakeun hurup ka-16 dina alfabét Inggris, dituturkeun ku hurup ka-5, anu dituturkeun ku hurup ka-20, anu dituturkeun ku hurup ka-5 anu dituturkeun ku hurup ka-18, kalayan sapinuhna terang yén nalika Anjeunna, minangka Palmoni, nyiptakeun ngaran anu bakal ngalangkungan tina basa Ibrani, kana basa Yunani, teras kana basa Inggris. Anjeunna ogé ngarancang yén ngaran basa Inggris éta bakal ngamungkinkeun ayana hiji enigma, nyaéta ngalikeun lima hurup éta nurutkeun urutanana nepi ka ngahontal angka saratus opat puluh opat rébu. Palmoni, anu ogé mangrupa anu kahiji jeung anu pamungkas, ngarancang yén hurup anu kahiji tina lima hurup éta jeung hurup anu pamungkas tina lima hurup basa Inggris anu ngawangun ngaran Peter nyaéta hurup ka-16 jeung ka-18, sabab ngaran Peter ditetepkeun pikeun mucunghul dina Matthew 16:18.

Kalayan sagala hal ngeunaan Petrus éta, urang tetep kudu ngabahas “rasio emas.” Rasio emas digambarkeun ku Mateus 16:18, sabab rasiona nyaéta 1.618. Rasio emas patali jeung fraktal-fraktal alam, sarta nalika Palmoni nempatkeun Petrus dina Mateus 16:18, Palmoni keur nétélakeun yén konci kenabian anu ditumpangkeun kana taktak Elyakim dina Yesaya 22:22, jeung konci-konci kenabian anu dipasihkeun ka Petrus jeung ka garéja dina éta petikan, ngamuat fraktal-fraktal

kenabian.

Ti Kaisarea Filipi dina jam katilu nepi ka Kaisarea Maritima dina jam kasalapan ngagambarkeun hiji fraktal tina jam katilu nalika Kristus disalib nepi ka jam kasalapan nalika Kornelius ngutus jalma pikeun ngageroan Petrus. Mangsa Pentakosta ti jam katilu panyaliban nepi ka Petrus aya di Bait Allah dina Pentakosta dina jam kasalapan, nyaéta hiji fraktal tina 1.260 poé ti salib nepi ka Kornelius. Tilu kali Rama nyarios nyaéta hiji fraktal tina tilu malaikat, kitu deui tilu kali Yesus ngan mawa Petrus, Yakobus, jeung Yohanes. Émbaran nubuat anu dikodekeun kana ayat-ayat tempat Petrus ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu téh sajero tur sajembar sakumaha bebeneran naon waé anu kantos aya, sarta sanajan kitu urang can acan nempatkeun Petrus di Panium dina Daniel sabelas.

Urang baris nuluykeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

Petrus, rasul Isa Al Masih, ka jalma-jalma pangumbaraan nu kasabur di Pontus, Galatia, Kapadokia, Asia, jeung Bitinia, anu kapilih nurutkeun kana pangaweruh ti heula Allah Rama, ku pangudusan ti Roh, pikeun taat jeung keur dipercik ku getih Isa Al Masih: kurnia ka maraneh, jeung katengtreman, mugia dilobakeun. Puji ka Allah jeung Rama Gusti urang Isa Al Masih, anu nurutkeun kana welas asih-Na anu limpah geus ngalahirkeun urang deui kana pangharepan anu hirup ku jalan kabangkitan Isa Al Masih ti antara nu maraot, Kana warisan anu teu bisa ruksak, anu teu kacemar, jeung anu moal luntur, anu geus disimpen di sawarga pikeun maraneh, Anu dijaga ku kakawasaan Allah ku iman pikeun kasalametan anu geus sadia pikeun dipedalkeun dina mangsa panungtungan.

Anu ku maranéh kacida suka-citana, sanajan ayeuna keur sawatara waktu, upama memang kudu kitu, maranéh keur kasusah ku rupa-rupa panggoda; supaya pangujian iman maranéh, anu jauh leuwih mulya batan emas anu fana, sanajan éta diuji ku seuneu, kapanggih ngahasilkeun puji, kahormatan, jeung kamulyaan dina mangsa Yesus Kristus nembongan: ka Anjeunna, sanajan maranéh can kungsi ningali, maranéh nyaah; dina Anjeunna, sanajan ayeuna maranéh teu ningali Anjeunna, tapi ku percaya, maranéh suka-cita ku kabungah anu teu kaucapkeun jeung pinuh ku kamulyaan: narima tungtung iman maranéh, nya éta kasalametan jiwa maranéh.

Ngeunaan kasalametan éta, para nabi geus nalungtik jeung neangan kalawan taliti, nya éta maranéhna anu ngaramalkeun ngeunaan rahmat anu bakal sumping ka maranéh: maranéhna nalungtik kana waktos naon, atawa kumaha sipat waktosna, anu dituduhkeun ku Roh Kristus anu aya dina maranéhna, waktu Anjeunna maparin kasaksian ti heula ngeunaan sangsara Kristus jeung kamulyaan anu bakal nyusul sanggeusna. Ka maranéhna geus dinyatakeun, yén lain pikeun dirina sorangan, tapi pikeun urang maranéhna ngalayanan hal-hal éta, anu ayeuna geus dibéjakeun ka maranéh ku jalma-jalma anu geus ngawartakeun Injil ka maranéh ku Roh Suci anu diutus ti sawarga; hal-hal anu ku para malaikat ogé kacida dipikahayangna pikeun nenjo kana éta.

Ku sabab eta, keketkeun cangkéng pikiran maranéh, kudu waspada, sarta ngarep nepi ka ahir kana kurnia anu baris dipasihkeun ka maranéh dina panyingkapan Yesus Kristus; Salaku barudak anu taat, ulah maranéh ngawangun diri nurutkeun napsu-napsu heubeul dina mangsa kabodoan maranéh baheula: Tapi sakumaha Anjeunna anu parantos nyaur maranéh teh suci,

kitu deui maranéh kudu suci dina sagala rupa kalakuan; Sabab aya tulisan kieu, Kudu maraneh suci; margi Kami suci.

Jeung lamun maraneh nyuhunkeun ka Rama, anu ngahakiman tanpa ngabeda-bedakeun jalma nurutkeun kana pagawean masing-masing, hirupkeun waktu maraneh jadi nu nyicingan samentara di dieu ku sieun; sabab maraneh terang, yén maraneh geus ditebus lain ku barang-barang anu bisa binasa, saperti pérak jeung emas, tina kalakuan maraneh anu sia-sia, anu ditarima ku tradisi ti karuhun maraneh; tapi ku getih Kristus anu mulya, saperti anak domba anu teu aya cacadna jeung teu aya kakuranganna; anu saenyana geus ditangtukeun ti saméméh dasar dunya, tapi dinyatakeun dina mangsa ahir ieu pikeun maraneh, anu ku Anjeunna percaya ka Allah, anu geus ngahirupkeun Anjeunna tina maot, sarta maparin kamulyaan ka Anjeunna; supaya iman jeung pangharepan maraneh aya dina Allah. Ku sabab maraneh geus nyucikeun jiwa maraneh dina taat ka bebeneran ku Roh nepi ka asih ka dulur-dulur anu tulus, sing silih pikanyaah ka sasama kalawan hate anu beresih sarta sumanget pisan: ku sabab maraneh geus dilahirkeun deui, lain tina bibit anu bisa binasa, tapi tina anu teu bisa binasa, ku firman Allah, anu hirup jeung tetep salalawasna. Sabab sakumna daging téh ibarat jukut, jeung sakumna kamulyaan manusa ibarat kembang jukut. Jukut layu, jeung kembangna murag: tapi firman Gusti tetep salalawasna. Jeung ieu téh firman anu diwawarkeun ka maraneh ku Injil. 1 Petrus 1:1–25.